

ת"ד 1380/10/13 - מדינת ישראל נגד מני נחום

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 1380-10-13 מדינת ישראל נ' נחום
בפני כב' השופט נאיל מהנא

בעניין: מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות
תעבורה ירושלים

המאשימה

נגד

מני נחום ע"י ב"כ עו"ד טטיאנה וייס ועו"ד
אשר ארבל

הנאשם

הכרעת דין

האשמה ומהלך הדיון

1. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 10.05.13 בסמוך לשעה 05:30 נהג הנאשם בצומת רחוב שד' דב יוסף עם רחוב יעקב פת בירושלים.
 2. הנאשם נהג בקלות ראש בכך שנכנס לצומת מרומזר כשברמזור הופיע אור אדום ופגע ברכב המעורב, וזאת בהיותו שיכור, לאחר שבבדיקת אלכוהול שנערכה לו באמצעות מכשיר ינשוף נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף עומד על שיעור 445 מיקרו גרם, כמות העולה על הכמות המותרת. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים.
 3. הנאשם הודה באחריותו לתאונה אולם, כפר בעבירת הנהיגה בשכרות וטען בנוגע לתקינות המכשיר וממצאיו.
- משכך, קבעתי את התיק לשמיעת ראיות ביחס לעבירת השכרות.

הראיות

4. מטעם המאשימה העיד **רס"מ יהודה ונטורה**, בוחן התנועה אשר הגיע לזירת התרחשות התאונה ובמהלך תחקור הנאשם לגבי אופן אירוע התאונה, הריח ריח של אלכוהול שנדף מפיו של הנאשם ומשכך, החליט לבצע לו בדיקת נשיפון לפיה נמצא אינדיקציה להיותו שיכור. לאחר שהנאשם הביע הסכמתו לביצוע בדיקה לגלוי שכרות, הוא עוכב ונלקח לתחנת המשטרה שם ביצע לו הבוחן בדיקה באמצעות מכשיר

הינשוף (להלן: "הבוחן"). בהתאם לעדותו של הבוחן ועל פי פלט מכשיר הינשוף שהוגש (ת/10) רמת האלכוהול שנמדדה לנאשם הינה 445 מיקרו גרם.

5. הנאשם בחר שלא להעיד.

גדר המחלוקת

6. הגנת הנאשם מתמקדת בשתי טענות:

האחת, מראיות המאשימה לא ידוע מהי שעת הנהיגה ומשכך, לא הוכח שנשמר לוח זמנים כנדרש. קרי; לא הוכח שהבוחן הקפיד על נוהל הטיפול בנהג החשוד כשיכור לפיו נדרש פיקוח על הנהג טרם עריכת הבדיקה.

השנייה, המאשימה לא הוכיחה תקינותו של המכשיר שכן מחומר הראיות עולה כי הנאשם החל לנשוף בזמן שהמכשיר היה עוד בתהליך חימום קרי; המכשיר לא היה מוכן לנשיפה. לעניין זה, לטענת ההגנה, השוטר לא ידע ליתן הסבר לגבי משמעות הפסקה של 2 דקות בין נשיפה לנשיפה.

מכל אלו מבקש הסניגור לזכות את הנאשם מאחר ואין די בראיות כדי להרשיע את הנאשם.

דין והכרעה

הקפדה על נהלי המשטרה ופיקוח על הנהג עד למועד ביצוע בדיקת הינשוף

7. אציין, כי לא מצאתי שקיים פער ברישום הזמנים אשר יש בו בכדי לעורר ספק שמא הבוחן לא הקפיד על הוראות ההפעלה וכי נפל פגם בביצוע הבדיקה.

8. בהתאם לנוהל ההפעלה, על המפעיל לוודא שהחשוד בנהיגה בשכרות לא אכל, לא שתה, לא הקיא, לא עישן, וכן לא החדיר חומרים כלשהם לפיו ו/או לאפו, 15 דקות לפחות בטרם ביצוע הבדיקה במכשיר (סעיף 2.ב.4 לנוהל הפעלת ינשוף מסוג DRAGER ALCOTEST 7110 MKIII IL בנושא אכיפת חשד לשכרות בנהיגה (מס' 02.227.16) (להלן: "נוהל הפעלת ינשוף").

9. במקרה דנן, הוכח מעל לכל ספק סביר כי נשמר קשר עין עם הנאשם עד לעריכת הבדיקה. עדותו של הבוחן הייתה מהימנה בעיני ולא מצאתי כי נסתרה בחקירתו הנגדית. ואסביר:

10. על פי דו"ח הפעולה שהוגש (ת/12) בשעה 05:27 התקבלה במוקד המשטרה קריאה בנוגע לאירוע תאונת הדרכים.

11. מהראיות שהובאו בפני עולה כי בעקבות אירוע התאונה הגיע הבוחן לזירה ובמהלך בדיקת הממצאים הריח ריח אלכוהול שנדף מפיו של הנאשם ולפיכך, החליט לערוך לו בדיקת נשיפון לפיה התקבלה אינדיקציה להיות הנאשם שיכור.

12. כתוצאה מכך, הוצע לנאשם ליתן דגימת דם או דגימת נשיפה במכשיר הינשוף ומאחר והביע הסכמתו ומשנוכח הבוחן בנכונותו של הנאשם לביצוע הבדיקות ביקש להתלוות אליו לאגף התנועה לצורך ביצוע הבדיקה.

13. הבוחן העיד ברוב הגינותו כי לא כל הטפסים נערכו על ידו בזמן אמת פרט לסקיצה (ת/2). הבוחן ציין בסקיצה את שעת קבלת האירוע 05:40 ושעת הגעתו לזירה 06:00.

14. בהתאם "**לדין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף**" (ת/5) הנאשם היה בפיקוחו החל מהשעה 06:51, המועד בו עזבו את הזירה ועשו דרכם לאגף התנועה, וזאת עד למועד ביצוע בדיקת הינשוף אשר אין מחלוקת כי החלה בשעה 07:22 בהתאם לפלט הינשוף (ת/10).

15. הבוחן הסביר כי החל מהשעה 06:51 הנאשם היה צמוד אליו כל הזמן והוא ווידא ש"**לא שותה לא מעשן לא מקיא....**" (עמ' 4, ש' 11). הבוחן העיד כי גם לאחר הגעתם לאגף התנועה הנאשם היה כל הזמן צמוד אליו "**כל הזמן היה איתי**" (עמ' 6, ש' 9); ובהמשך: "**הוא היה איתי כל הזמן צמוד אלי**" (עמ' 6, ש' 12). זאת גם במהלך ביצוע בדיקת כיוול המכשיר טרם תחילת ביצוע הבדיקה "**...כאשר בכל הזמן הנ"ל משעה 06:50 עד לרגע הבדיקה הוא לא שתה, או עישן, או הקיא, והיה איתי צמוד, הסברתי לו את כל מהלך הבדיקה שערכתי במכשיר כולל בדיקות הכיול והבדיקות העצמיות שערכתי**" (ת/11). על כך שב הבוחן והעיד במהלך חקירתו הנגדית ועדותו זו לא נסתרה.

16. אדגיש, הנאשם ויתר על זכותו להעיד. משכך, בחירתו של הנאשם שלא להעיד במשפטו בוודאי אינה מסייעת לו להפריך מסקנה זו. גם לא נטען כי הנאשם הכניס דבר לפיו ב- 15 דקות שקדמו לביצוע הבדיקה.

יתרה מזאת, סעיף 162(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, כדלקמן: "**הימנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע....**"

17. **לאור האמור, אני דוחה טענת ההגנה כי בדיקת הינשוף לא נעשתה בהתאם לנהלים שכן הגעתי למסקנה כי אין ספק שהבוחן השיח על הנאשם ב- 15 הדקות עובר לבדיקת הינשוף שלא שתה, אכל, עישן, הקיא או הכניס דבר לפה.**

תקינות הבדיקה

18. הסניגור טען בסיכומיו כי ספק אם המכשיר היה תקין במהלך הבדיקה שכן הנאשם נשף לפני שהמכשיר היה מוכן לתחילת עבודה קרי; כשהמכשיר היה בתהליך חימום ובנוסף, לא חלף הזמן הנדרש בין נשיפה לנשיפה.

19. אין מחלוקת כי הבדיקה הראשונה התחילה בשעה 07:22 והסתיימה בשעה 07:22 ואילו הבדיקה השנייה התחילה בשעה 07:24 והסתיימה 07:29. לאמור, חלפו 2 דקות בין הבדיקה הראשונה לבדיקה הנוספת, האם די בכך או שמא היה על הבוחן להמתין פרק זמן ארוך יותר טרם החל בביצוע הבדיקה הנוספת.

20. כבר עתה אציין כי אני דוחה את טענת ההגנה כי בין מחזור נשיפה אחד למשנהו היה עליו להמתין 15 דקות. הבוחן העיד בפניי כי לא קיימת הנחיה ובאם הייתה קיימת היה פועל על פיה. אדגיש, הסניגור לא הפנה את העד במהלך חקירתו להוראה שלדידו הפר הבוחן ולא זו אף זו, גם בסיכומיו לא טרח הסניגור

להפנות להוראה זו.

21. אציין כי עיינתי בנוהל הטיפול בעבירות שכרות בנהיגה (02.232.03) וכן בנוהל הפעלת ינשוף הנ"ל.
22. מעיון במדריך להפעלת הינשוף שצורף כנספח א' לנוהל הפעלת ינשוף עולה כי כל בדיקה כוללת שני מחזורי נשיפה. עם סיום נשיפה ראשונה מוצלחת, מתקבלת הודעה המורה להמתין 120 שניות, ע"י ספירה לאחור החל מ- 120 שניות. עם סיום הספירה של 120 השניות מהנשיפה הראשונה המוצלחת, המכשיר מבצע שטיפה ותוצג ההודעה הבאה: "שטיפה" ואחר כך "בלנק" ואם אויר הסביבה אינו מזהם ימשיך המכשיר בסדר הפעולות לביצוע מדידה ותוצג ההודעה הבאה: "נא לנשוף" ובשלב זה על הנבדק לבצע נשיפה נוספת.
- עוד ניתן ללמוד מהמדריך כי בעת הצגת התוצאה בצג המכשיר, מופקים 2 פלטים מהמדפסת. עם סיום ההדפסה תופיע בתצוגה למשך כ-8 שניות ההודעה לחץ לתדפיס נוסף ולאחר כ-8 שניות המכשיר מוכן לביצוע מדידה נוספת ותוצג ההודעה "מוכן".
23. יצוין, כי תהליך המדידה הינו אוטומטי ואין אפשרות למפעיל להתערב בו. התהליך כולל הצגת הודעות בצג המכשיר על מנת להנחות את המפעיל וליידע אותו על המתרחש בתהליך המדידה, והפעלתו של המפעיל היא בהתאם לסדר הפעולה של המכשיר.
24. בענייננו, אכן בבדיקה הראשונה שבוצעה התקבלה תוצאה סופית "נשיפה אסורה" שמשמעותה "בוצעה נשיפה כאשר המכשיר לא היה מוכן לקבלה". הבוחן ציין במזכר שערך כי הנאשם נשף בטעות בזמן שהמכשיר עדין לא היה מוכן "בנשיפה הראשונה שלו מנשה נשף בטעות לתוך המכשיר רק כדי לתרגל איך לנשוף ונתקבלה כתוצאה מנשיפה זו ההודעה "נשיפה אסורה" וזאת כי נשף בזמן שהמכשיר עדיין לא היה מוכן....." (ת/11). בעדותו בפני ציין הבוחן כי היה לו חשוב לתעד עובדה זו במזכר על מנת שחלילה לא יתפרש כחוסר שיתוף פעולה של הנאשם (עמ' 5, ש' 2-4). שכן הסיבה לנשיפה אסורה יכולה גם להיות תוצאה מכך ש"הנבדק יוזם הפסקה ומייד שוב נותן נשיפה".
25. כלומר התייעוד ביחס לנשיפה האסורה בהקשר זה היה לטובת הנאשם, ולא התרשמתי כי מדובר בכשל במכשיר או במיומנות המפעיל.
26. עוד ניתן ללמוד מעיון במדריך להפעלת הינשוף שצורף כנספח א' לנוהל הפעלת ינשוף שכאשר תוצאת הבדיקה מראה על "אלכוהול בפה" קרי; שקיימות "שאריות אלכוהול בפה" אזי המשמעות, היא שיש להמתין 15 דקות טרם ביצוע בדיקה נוספת ולא בכל פעם שהבדיקה אינה תקינה יש להמתין 15 דקות עד למועד ביצוע בדיקה נוספת.
- כלומר זמן ההמתנה בין נשיפה תקינה לנשיפה שלאחריה אמור להיות 120 שניות. אולם כאשר מתקבלת תוצאה שאינה תקינה, זמן ההמתנה הוא פונקציה של סיבת אי התקינות. שונה המצב בתוצאה שאינה תקינה בגלל אלכוהול בפה לבין תוצאה שאינה תקינה מהסיבה אחרת.
27. לאור כל האמור, לא מצאתי כי נפל פגם בתקינות ביצוע בדיקת הינשוף. המאשימה הרימה את הנטל להוכיח כי בדיקת הינשוף בוצעה לנאשם תוך שמירה על הכללים וכי אין חשש שמא תוצאות הבדיקה אינן

משקפות מצב הנאשם בעת הנהיגה.

לסיכום

28. לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ה, 05 נובמבר 2014, במעמד הצדדים